

*Censura P. Fr. Gregorii A JESU, olim Artium Lectoris in Carmelo
Lisbonensi, Conimbricensi, S. Theologiae Vesperarii, Ebo-
rensi primarii, ac studiorum Regentis, & nunc in Academia
Conimbricensi Doctorali laurea insigniti.*

ARMELI Gloria perillustris jam Sylveiræ nostri in Evange-
lia illustrationibus, denuò incipit spargere radios, Tomo hoc
in Apocalypseon primò, illum & legi, & legisse semel non fa-
tis optanti semel atque iterum lectura beari; Si enim Apoca-
lypsis propilæo legitur, beatus qui legit, cum tot labyrinthis
obnubiletur, potiori jure nubibus fugatis Sylveriano Sole: Solaris sylva
mentem non finit sylvescere umbris, sed compta undique, quia à Sylveira
composita intellectum beat claritate suâ: Unde Apocalypsis, quæ Græcè in-
terpretatur revelatio, quia caliginosum velum ipsius oppandunt revelationis
verba, jam sine velo ullius caliginis Commentatore tanto panditur oculis,
non solum lynceis, sed usque infimis. Omnia oculorum felicitas huic debita
Scriptorum Miraculo. Vepres non habet ullius gravaminis, sed vernantem
feliciter puram, & Orthodoxæ Fidei consonam doctrinam suavissimis Eru-
ditionis maritarum floribus, ac foliis; hæc mira metamorphosi in linguas
abeunt quæ Authoris commendant ingenium, illi, cum suave redolent,
suavem & leve fluentem stilum referunt. Planè opus gratum omnibus, cum
à Sylveira editum prodit in lucem, alienæ lucis non eget splendore, utpote,
qui tot fulgentes radios, quot volumina dispersit per orbem, magis in dies
dispersurus. Apis matutinæ more aliorum flores collegit, ut quæ alios bea-
tos efficiunt, collecta (ut aiunt) teneret, ac illum redderet beatiorem;
multa tamen addit mirum quidem, cum innumera addiderit; ergo innume-
ra Sylveiræ merita, atque aureum hoc opus magis laudatoriâ commenda-
tione, quam censoria lance prosequenda. Prodeat igitur in orbis Theatrum
Volumen hoc, Concionatorum luminare majus, quod alios inter (ut spero)
splendescet. ——— *Velut inter ignes luna minores.* Hoc meum judicium,
Conimbricæ in Collegio Carmelitarum 12. Novembris 1661.

FR. GREGOR

*Fratri Roterici à Sylva, Lusitani The-
vincialis, de scripto infra Operi*

SUMMA animi voluptate æquè, & avilitate, ante scilicet
R. admodum P. M. Fr. Nonio Viegas, almæ hujus Carmelitane
Provinciæ pro Lusitaniæ regnis emerito Provinciali) exi, legi,
& ad umbilicum deduxi proditura in lucem Commentariorum Joan-
nis Apocalypsim, ænigmaticam quidem, labyrintheam, & penè Germanam:
sed operâ R. admodum P. M. Fr. Joannis à Sylveira, multorum jam eodem
voluminum nusquam satis commendati Authoris, ita elucidatam, & dul-
latam, evisceratam, ut ænigmata solvisse Oedipum, labyrinthos explicasse
Theseum, nodos Delphium subsecuisse gladium, non tam succifer, quam
videam. Jam verò (quod caput est,) nihil à fide absolum, à Scripturæ disso-
num, à Sanctorum placitis reperi alienum, omnia ab utrisque, utriusque
referta. Stylus non ampullaticus, non sesquipedalis, non perperam, sed
qui ne à primis quidem templi valvis pinguiorem Minervam, sed
planus

planus, ac plenus: & qui abstrusas licet mentis conceptiones in propatulum
offerant, & in apertam scenam. Hisce de causis (interim plures suppressio)
ut in Theatrum profoliant, & hæreditario jure, & novo sibi vendicant; non
quasi communem omnium mutuatura lucem, sed lucem penitus allatura.
Apud nostrum Cameratense cenobium. 8. Kal. Januar. anno salutis 1661.

FR. RODERICUS à Sylva.

Ejusdem in Authorem Encomiasticon.

EPIGRAMMA.

LEBAT, & admoto pulsabat pectora saxo
Joannes, Domini pignus, amæque sui;
Quod neque apud superos librum referre potestas,
Necve homines inter, necve sub orbe foret.
Quippe illum septem stabant signacula circum;
Quodlibet, ipsa Aquila judice, grande choas.
Ecce autem occisi sub imagine constitit Agnus,
Ille aperit facili; qua latuere, manu:
Uni scire dedit, reliquos secreta latebant.
Quorum propterea lumina flumen erant.
Alter adest Agnus, calamo, qui pervia cunctis.
Efficit, & mastas allevat imbre genas.
Imodo, & ambobus pro facto debita confer;
Sit mihi fas Numen dicere pace tuâ:
Unus Joannes referanti est debitor Agno;
At tibi: dum referas, debitor orbis erit.

MAGISTER

MAGISTER frater Nonius Viegas Provincialis Ordinis B. Virginis Mariae de Monte Carmelo Regularis Observantiae, in Lusitania, Algarbiorumque Regnis: potestate mihi tradita à Reverendissimo Patre nostro Magistro Fratre Hieronymo Arii totius nostri Ordinis Generali, facultatem præbeo Reverendo admodum Patri, Fratr. Joanni da Sylveira, Primario Theologiae Professore Jubilato, ac Magistro Regenti, Præceptorique meo amantissimo, ut hæc Commentaria in Apocalypsim B. Joannis Apostoli, à se edita, & à viris doctis nostræ Provinciae recognita, & approbata, typis mandare possit. In quorum fidem has litteras manu nostrâ subscriptas præbuimus in Ulyssiponensi Carmelo, die primâ Februarii, anno Domini 1662.

M. FR. NONIUS Viegas Provincialis.

Summa Privilegii Regis Christianissimi.

AUTUM est autoritate Regis, ne quis in Regno, aliisque locis suæ ditioni subjectis intra viginti proximos annos, Librum qui sic inscripti R. P. D. Fr. Joannis da Sylveira Ulyssiponensis Carmelitæ Regularis Observantiae, &c. Commentaria in Apocalypsim, absque LAURENTII ANISSON Bibliopolæ Lugdunensis permisso, imprimat, aut dividat, à die publicationis horum Exemplarium: qui secus fecerit, multa indicta, prout amplius in Diplomate Regio continetur, mulctabitur. Dat. S. Germ. in Laya, die 14. Septembris 1662.

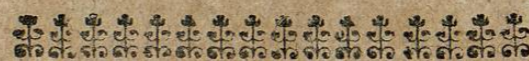
De Mandato Regis,

Signatum, M ABOUL.

Desit prælum editionis Tomi primi 10. Octobris 1663.

SERIES CAPITUM ET QUÆSTIONUM hujus primi Tomi.

TITULUS LIBRI

Apocalypsis Joannis Apostoli.

QUÆSTIONES PROOEMIALES.

- QUÆST. I. **D**E nomine, ac titulo hujus libri. p. 1
 II. Liber Apocalypsis Propheticus est, sublimis, & aucta doctrina. ibid.
 III. Quodnam sit argumentum, quæve materia Apocalypsis. p. 3
 IV. Utrum hic liber Apocalypsis sit Canonicus, & quis illius auctor. p. 4
 V. Quo loco, anno, ac die, & idiomate hic liber scriptus est. ibid.
 I. Quanta sit difficultas libri Apocalypsis. pag. 5
 II. Quomodo alta mysteria, que in hoc Apocalypsis libro continentur, revelantur Joanni, & ipse vidit, cognovit, ac audivit. p. 6

T I.

apoc. 1. 1.

- QUÆST. I. **Q**uare nomen Græcum Apocalypsis reineretur in nostra vulgata latina? p. 8
 II. Quare sanctissimum nomen Jesus in prima fronte hujus libri apponitur? p. 9
 III. Quare hoc ponitur Deus, cum prius positum sit nomen Christi Jesu, cui Deus dedit hanc revelationem palam facere? quod a tius explicatur. p. 10.
 IV. Quare hæc revelantur à Deo, ut palam fiant servis suis? ibid.
 V. Quare hæc mysteria revelantur, p. 11.
 VI. Quare hæc mysteria revelantur, p. 12.

- VII. Quare hæc non revelantur à Christo immediate Joanni, sed per ministerium unius Angel? p. 13
 VIII. Quare ex omnibus Apostolis Joannes eligitur, ut tot, tantâque mysteria ei revelentur? pag. 14
 IX. Quare Joannes in hoc suo libro ponit nomen suum, cum Moyses in suis libris illud tacuerit? pag. 15
 X. Quare Joannes, dum magna mysteria ei hic aperiantur, se dicit Christi servum, non illos, quibus Dominus sua secreta revelaverat, non servos, sed amicos dicat? p. 16
 XI. Quam illustre testimonium de verbo præbet Joannes. p. 17
 XII. Quare legens hunc librum beatus dicitur? p. 18
 XIII. Quare dicitur beatus, qui legit, audit, & servat verba prophetia hujus? p. 19
 XIV. Quare Joannes salvans Episcopos Asiae adjunxit Pacem cum gratia? p. 21
 XV. Quare Joannes imprecatur gratiam & pacem ab eo, qui est, qui erat, & qui venturus est, & non potius dixit, ab eo, qui futurus est, ut videbatur dicendum? p. 22
 XVI. Quam sint hi septem spiritus, de quibus Joannes hic facit mentionem? p. 23
 XVII. Quare isti septem spiritus dicuntur stare in conspectu Throni Divinae Majestatis? p. 24.
 XVIII. Quare Christus Dominus vocatur hic à Joanne, testis fidelis, & expenditur textus connexio. ibid.
 XIX. Quare Christus dicitur Primogenitus mortuorum? p. 25
 XX. Quare Christus D. dicitur Princeps Regum terræ postquam appellatus est primogenitus mortuorum, expenditur ipsa textus series? p. 26
 XXI. Quare Joannes ait de Christo, qui dilexit nos, & lavit nos sanguine suo? ibid.
 XXII. Quare postquam Joannes dixit, quod Christus lavit nos à peccatis nostris, subdistinguit nos Reges, & Sacerdotes? p. 29.
 XXIII. Quare dicitur, quod Christus D. nos vocet Reges, & Sacerdotes? ibid.
 XXIV. Quare prius Regnum, postea Sacerdotes ponuntur? p. 30
 XXV. Quare

SERIES

Tom. I.

XXV. Quare